Súd:	Krajský súd Nitra
Spisová značka:	2Tos/101/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4319010715
Dátum vydania rozhodnutia:	20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI:	ECLI:SK:KSNR:2019:4319010715.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci odsúdeného Y. G., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e/ Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného Y. G. proti uzneseniu Okresného súdu Levice sp. zn. 2PP/34/2019 zo dňa 20.08.2019, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 20. novembra 2019, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Y. G. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 66 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. zák., zamietol návrh odsúdeného Y. G. (ďalej len odsúdený) o podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/40/2017 zo dňa 01.06.2017 v trvaní 2 (dva) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd I. stupňa konštatoval, že trest odňatia slobody, uložený mu hore uvedeným rozsudkom odsúdený nastúpil dňa 30.01.2018, predpokladaný koniec trestu má stanovený na 30.01.2020.
Poukázal na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, z ktorého vyplýva, že do ÚVTOS Želiezovce bol premiestnený dňa 13.02.2018 a zaradený bol do diferenciačnej skupiny B, pričom priebežne sa u neho plnia stanovené ciele programu zaobchádzania. Disciplinárne bol 4-krát odmenený, potrestaný nebol. Konštatoval, že trestnej činnosti sa dopúšťal opakovane a verbálne proklamuje kritický postoj k páchaniu trestnej činnosti. Riziko jeho sociálneho zlyhania je stredné vzhľadom na absenciu trvalého zamestnania, nízke dosiahnuté vzdelanie, finančné problémy a nadmerné požívanie alkoholických nápojov pred výkonom trestu. Napriek tomu ho odporučil podmienečne prepustiť s dohľadom.
Súd I. stupňa konštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku - výkon polovice uloženého trestu (správne malo byť 2/3 uloženého trestu), ako aj prvú z materiálnych podmienok, a to, že počas výkonu trestu preukázal polepšenie. Podľa názoru súdu I. stupňa však nesplnil ďalšiu materiálnu podmienku, a to, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Uviedol, že hodnotenie podmienok pre podmienečné prepustenie nemožno degradovať len na úroveň porovnávania dosiahnutých disciplinárnych odmien a trestov v režime výkonu trestu, hoci aj tieto sú významným ukazovateľom snahy odsúdeného po náprave a jeho zmeny v hodnotovej orientácii. Z hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu a hodnotenia rizika sociálneho zlyhania vyplýva, že resocializačná prognóza odsúdeného je menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania je stredné. Súd I. stupňa dospel k takémuto záveru aj s poukazom na odpis registra trestov, z ktorého vyplýva, že odsúdený sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti najmä majetkového charakteru, ako aj opakovane ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a boli mu ukladané podmienečné aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré nesplnili svoj účel. Odsúdený už bol vo výkone trestu odňatia slobody a mal teda v minulosti možnosť preukázať, že výkon trestu splní svoj účel a viac sa do rozporu so zákonom nedostane, avšak sa

dopustil opakovane spáchania skutkov kvalifikovaných ako trestné činy, za ktoré bol právoplatne odsúdený. Súd I. stupňa tiež poukázal na to, že odsúdený už bol v minulosti podmienečne prepustený uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 3PP/15/2005 zo dňa 01.03.2005, pričom následne mu bolo nariadené vykonať zvyšok trestu, keďže sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmienečného prepustenia; odsúdený bol podmienečne prepustený aj v druhom prípade, a to uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 3PP/116/2011 a mal teda v minulosti možnosť preukázať (aj po uplynutí skúšobnej doby podmienečného prepustenia), že výkon trestu splní svoj účel a viac sa do rozporu so zákonom nedostane, avšak sa dopustil opakovane spáchania skutkov kvalifikovaných ako trestné činy, za ktoré bol právoplatne odsúdený. Práve kriminálny spôsob života, aký viedol odsúdený v minulosti, menej priaznivá resocializačná prognóza a stredné riziko sociálneho zlyhania a zvýšené riziko recidívy páchania trestnej činnosti podľa názoru súdu I. stupňa nedávajú dostatočný záver pre konštatovanie priaznivej prognózy vedenia riadneho života odsúdeným v skúšobnej dobe podmienečného prepustenia, preto dospel k záveru, že od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že povedie riadny život v skúšobnej dobe podmienečného prepustenia a nebude pokračovať v trestnej činnosti. Mal za to, že na odsúdeného bude potrebné naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody až do riadneho skončenia výkonu uloženého trestu, preto žiadosť odsúdeného zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil tým, že vo výkone trestu bol naposledy v roku 2013 do roku 2014, a to 10 mesiacov, po výkone trestu viedol riadny život ako pracujúci občan. V momentálnom zaradení vo výkone trestu bol viac krát disciplinárne odmenený, čo sa týka aj finančnej odmeny, aj 5 kg balíkov a disciplinárne potrestaný nebol ani raz, teda nikdy. Uviedol, že do aktivít pedagogického pôsobenia sa zapája, jeho chovanie je na požadovanej úrovni a voľnú ponuku aktivít vo voľnom čase využíva. Vyživovaciu povinnosť si počas výkonu trestu plní, písomný kontakt udržiava, návštevu má pravidelne každý mesiac s deťmi, družkou a s rodičmi. Poukázal na to, že riaditeľ ústavu v závere hodnotenia konštatoval, že čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienečné prepustenie z výkonu trestu a odporúčal jeho prepustenie s dohľadom, tiež poukázal na ust. § 2 ods. 2 zákona o sudcoch a prísediacich, pričom vyjadril pochybnosť o správnosti rozhodnutia zákonného sudcu v jeho veci v porovnaní s rozhodnutiami v prípade iných odsúdených.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por., preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., súd môže odsúdeného podmienečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a
a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,
b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.
c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák., pri rozhodovaní o podmienečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdený v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/40/2017 zo dňa 01.06.2017, právoplatným dňa 17.06.2017, v trvaní 2 roky, ktorý nastúpil dňa 30.01.2018.

Súd I. stupňa správne v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku, avšak nie vykonaním polovice uloženého trestu, ako uviedol v odôvodnení napadnutého

uznesenia, ale vykonaním dvoch tretín uloženého trestu v súlade s ustanovením § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., pričom táto bola u odsúdeného splnená dňa 30.05.2019.

Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa, že odsúdený okrem formálnej podmienky splnil aj jednu z materiálnych podmienok, teda že počas výkonu trestu preukázal polepšenie, keďže získal štyri disciplinárne odmeny, stanovené ciele programu zaobchádzania sa uňho plnia priebežne vo všetkých oblastiach a jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni. Rovnako je však názoru, že nesplnil druhú materiálnu podmienku, ktorou je, že v budúcnosti možno od neho očakávať, že povedie riadny život. Krajský súd, ako aj súd I. stupňa, sa tak stotožnil so závermi hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Želiezovce, že resocializačná prognóza je u odsúdeného menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania je stredné.

Odsúdený má doposiaľ v registri trestov 9 záznamov pre prevažne majetkovú trestnú činnosť. Napriek skutočnosti, že bol v minulosti viackrát právoplatne odsúdený, a to aj nepodmienečnými trestami odňatia slobody, sa odsúdený opätovne dopustil charakterom obdobnej trestnej činnosti, za čo vykonáva nariadený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky. Uvedené tresty naňho teda zjavne nemali výchovný účinok, ani nesplnili svoju preventívnu funkciu. Odsúdený takto tiež nevyužil príležitosť viesť riadny život po tom, ako bol v minulosti dvakrát podmienečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Kritický postoj k páchaniu trestnej činnosti nestačí proklamovať verbálne, ale je potrebné ho preukazovať vedením usporiadaného života, teda zachovávaním spoločenských noriem a rešpektovaním právneho poriadku.

Na margo sťažnostných námietok odsúdeného tak krajský súd zdôrazňuje, že pre podmienečné prepustenie v zmysle príslušných ustanovení Trestného zákona nepostačuje iba vzorné správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ale je len jednou z podmienok, pre ktoré ho môže súd na základe jeho žiadosti podmienečne prepustiť. Jedným z účelov uloženého trestu v jeho príslušnej výmere je vytvorenie podmienok na výchovu páchateľa trestného činu k tomu, aby viedol riadny život, pričom splnenie tohto účelu vzhľadom na kriminálnu anamnézu odsúdeného doposiaľ konštatovať nemožno.

S poukazom na uvedené skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že v prípade odsúdeného bude potrebné, aby naňho naďalej ako doteraz pôsobili výchovné prostriedky počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Na podklade vyššie uvedeného, keďže neboli zistené dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, bola sťažnosť odsúdeného ako nedôvodná zamietnutá.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.